

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „**KOROŠKI SLOVENEK**“.
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

WIEN 5 List za politiko,
gospodarstvo in prosveto

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.
Stane četrtletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrtletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—

V novo demokracijo.

Ena izmed najsimpatičnejših potez sedanjih voditeljev naše države je, da se kljub mikavnim zgledom sosednjih držav vedno zopet izjavljajo za demokracijo — za vlado naroda — in da naglašajo kot eno svojih glavnih nalog priboriti demokratični misli njen stari ugled, ki sta ga strankarsko-politična zaslepljenost in brezvestno demagoštvo docela pokopala. V tem so voditelji ostali zvesti svojemu velikemu učitelju dr. Seiplu, ki je bil sam goreč demokrat in se je ponovno priznal k demokraciji kot edini pravi politični življenjski obliki zrelih narodov. Njegov ideal je bila država, katere državljani niso samo vladani podložniki, marveč imajo možnost in pravico svoja politična prepričanja svobodno uveljavljati, sodelovati na bodočnosti svoje države in voliti svoje najboljše sinove za svoje voditelje.

V tej zvestobi sedanjih voditeljev naše države je sončna stran naše diktature. Sedanja diktatura ni nikakor trajnega značaja in tudi ne stremi za tem, da bi priborila enemu stanu ali eni kasti nadvlado nad ostalimi deli ljudstva. Sedanja diktatura je po kanclerjevi izjavi prehodnega značaja in naj ustvari predpogoje za novo, resnično demokratično državo. Dosedanji parlament in zvezni svet sta si končala življenje sama in se v stari obliki ne vrne več v življenje. Kolika gniloba je zavladovala v parlamentarnem življenju, za to so pač najlepši dokaz dogodki zadnjih mesecev parlamentarnega življenja, ko je številčno skoroda enaka opozicija vsako vladno delo onemogočila, izglasovala nezaupnice in povzročala vedno nove vladne krize. Nad vse značilno za pravilno mišljenje ljudstva v tem pogledu je, da je razpust državnega zbora in zveznega sveta sprejelo s polnim razumevanjem in celo nekimi zadoščenjem in da se mu do danes še ni pojavila želja po starih oblikah političnega življenja.

Na drugi strani pa je jasno, da sedanja vlada in njen aparat nikakor ne moreta biti trajno kos velikim nalogam, ki sta jih prejšnji parlament i zvezni svet upravljala oziroma imela upravljati. Tudi so še vedno na delu sile, ki si želijo nazaj starega razredno-bojnega življenja, ker jim je nosilo lepe dobičke — seveda na škodo ostalih stanov. Zato pripravljata naša vlada reformo družabnega življenja v državi, ki bo v bodoče organizirano na podlagi poklicnih stanov. Nova demokracija naj se torej v bodoče izživi in razživi v stanovski organizaciji. Ta naj vlado razbremeni s tem, da bo prevzela v upravo vse kulturno-gospodarsko področje ter v kali onemogočila vsak razredno-bojni pokret. Državi in njenemu političnemu vodstvu ostane pridržana le še naloga urejevanja odnošajev med sameznimi stanovi, skrb za vseobčji blagor, za red in pravico med ljudstvom.

Beseda o reformi družabnega življenja v državi in o novih oblikah demokratičnega življenja zveni lepo in blagodejno. A izvedbi se stavljajo na pot velike, težko premostljive ovire. Največja ovira novemu razvoju je predvsem pomanjkanje enotnih, utrjenih, pristnih stanov, ki bi lahko takoj prevzeli gospodarsko-socialno oskrbo svojega področja. Razredni boj kapitalističnih in socialističnih vrst je s svojim razdvajanjem narodovih vrst v delodajalce in delojemalce zabrisal točne meje posameznih narodnih stanov. Zato bo treba še velikega napora in polnega sodelovanja vseh državljanov, da se odstrani vsaka sled starega razrednega duha in se narod popolni s pravim stanovskim duhom. En sam

stan v državi je ostal vsaj še delno izven vpliva kapitalističnih in socialističnih vrst; to je kmečki stan. Delitev v delodajalce in delojemalce je ostala v njem brez pravega vpliva, ni še raztrgan v pedina podjetja in tudi še ni v njem docela izginil smisel lastne odgovornosti in samoupravljanja. Gospodarska organizacija kmetijstva je dobra, združna misel je zajela že zadnje gorsko selo, kmetijske zbornice se lahko izpopolnijo v dobre stanovske korporacije. Poleg kmečkega stanu imajo dobre predpogoje za izvedbo stanovsko-reformne misli delno le še prosti poklici zdravnikov, advokatov, inženjerjev, notarjev i. dr. Neprimerno zamotanejši je položaj v trgovini, obrti in industriji, kjer je razredna misel zasedala globoke rane in katerih strokovne organizacije nosijo še danes pretežno razredno-bojni značaj.

Za vse to ogromno reformno delo pripravljata vlada novo ustavo, ki naj nudi pravno podlago in opolnomočenje. A delo bo zamogla vlada izvesti le, če si bo gotova pomoči in sodelovanja vseh krogov, tudi onih, ki so morali sedaj stati izven organizacije državnega življenja. V koliko bo pomoč in sodelovanje ljudstva ob vladni reformi družabnega življenja dejanska, zavisí nadalje tudi od so-

lidarnosti in odločnosti mož, ki imajo danes usodo države v rokah. Vsaka nevzajemnost ali nedoslednost tod pomeni krenitev proč od cilja stanovsko organizirane krščanske države. Nato preostane le še ena sama pot: v fašizem. Ta je lahko hitlerjanskega kova, lahko pa tudi izrazito avstrijskega značaja. A fašizem kateregakoli značaja ne bo nikdar zamogel dati državi novih trdnih fundamentov, na katerih bo zamogla zaživeti nova demokracija. Porojen iz nasilja bo moral končati z nasiljem, ljudstvo pa bo naprej iskalo nova pota in bo sledilo šele tistemu voditelju, ki bo znal zbrati vse njegove zdrave sile in jih udniti v službo cele države.

Naša slovenska manjšina na Koroškem bo stala vladi ob njenem reformnem delu za preureditev družabnega življenja v državi zvesto ob strani. Vodstvo manjšine se dobro zaveda blagoslova nove, prave demokracije in njenih stanovskih oblik tudi za narodno življenje na Koroškem. Kolika pa je ta zavest med našim narodom, so dobro pokazale volitve v kmetijsko zbornico.

Fašizem — rešitev Evrope?

Fašistični val gre po svetu. Pridrvel je iz Italije, zajel danes Nemčijo, buta ob Irsko, Francijo, Bolgarijo, Ogrsko — skratka ob skoroda vse ostale evropske države, ne izvzemši naše Avstrije. Vsepovsod drugačne barve in drugačnih oblik mu je skupno le eno, da se skriva pod nacionalno zastavo. A za to nacionalno zastavo je skrito eno samo stremljenje, da razbije sedanji gospodarski in družabni red — ali boljše nered in neznosnost.

Zgolj iz tega vidika je razvojnemškega fašizma zelo poučljiv. Uvod v svetovno javnost je napravil s miroljubnim govorom Adolfa Hitlerja o priliki otvoritve potsdamskega parlamenta. Ta govor je danes pozabljen in nemški fašizem vedno bolj razkriva karte. Nobeden nar. soc. voditelj ne omenja več miroljubnosti, Nemčija danes ne taji več svojega oboroževanja.

Nedavno je izšla v Lipskem knjiga „o vojni vedi“, v kateri je med drugim sledeči odstavek: Mladino moramo naučiti, da bo nestrpno čakala na vojno. Zgrešeno je videti v vojni zlo. Vojna je jeklena kopel, iz katere se rodi nova sila, je naravna pot izčiščenja v narodu. Nemčija mora vzeti svojo usodo sama v roke. Nikdo ne sme dvomiti, da leži med našo današnjo bedo in med našo bodočo srečo vojna!“

Naša država uvede vojaško obveznost. Vojni minister Vaugoin je imel minuli teden govor, v katerem je med drugim izjavil, da so velesile pristale na povečanje avstrijske armade. Poleg sedanje najemniške vojske bo potrjenih vsakega pol leta po 10.000 mladeničev za šestmesečne orožne vaje. To bo prvi korak k uvedbi splošno vojaške dolžnosti v naši državi. — Ministrovo izjavo bodo nedvomno pozdravili vsepovsod po državi. Ureditve vojaške sile bo omogočila izobrazbe mladine v disciplini. Povečanje vojske pomeni nadalje za Avstrijo velik moralni uspeh, ker je s tem ukinjena ena izmed najtežjih določb mirovne pogodbe.

Pravi Hitlerjev zunanji minister Rosenberg je v nekem govoru izjavilo Belgiji in Švici: Obe državi sta narodno neenotni državi, podobni stari Avstriji, ki se je zrušila. Zato nima nobena teh obstanka in bosta razpadli in Nemčiji se bodo pridružili nemški deli obeh držav.

Istočasno je naglasil šleski državni namestnik Brückner o Poljski in Češki: Nemška manjšina v Poljskem pričakuje s trdnim zaupanjem, da bo osvobodena v najkrajšem času. O usodi Gornje Šlezije ne bo odločal plebiscit in ne Društvo narodov, marveč nemški narod sam. Pa to ne velja samo za Poljsko Šlezijo, velja tudi za Hlučinsko in bliža se dan, ko bomo razbili in razmetali češko državo.“

In nemška manjšina v Jugoslaviji? V svojih glasilih prostodušno izjavlja svoje simpatije do nemškega fašizma, ko omenja nemško revolucijo kot vzgled mirnega in rednega prevrata in ko zanikava vesti o hitlerjanskem nasilju.

Kaj bo zaključek nemških groženj in lepih sanj? Da bi se kedaj izvedle, nato pač ni resno misliti, ker bo vsaka država z orožjem pripravljena braniti svojo posest. A svet bo za izkušnjo bogatejši in če bi si to moral priboriti z novo vojno.

Nov predrzen čin hitlerjevcev v naši državi. — V noči na 30. avgusta sta v Inomstu dva narodna socialisti, preoblečena v hajmverovsko uniformo, udrla v zapore in odpeljala voditelja insbruških narodnih socialistov Franca Hoferja v hajmverovskem kroju. Omenjena narodna socialisti sta pripeljala zvezanega človeka, ki je bil oblečen v narodno-socialistično uniformo in rekla stražarju, da sta pripeljala v zapore težkega zločinca. Na ta način jima je uspelo priti v poslopje, kjer sta nekega ječarja omamila s kloroformom, drugega pa ranila. Nato sta z revolverjem v roki prisilila ženo stražarja, da odpre celico, v kateri je bil zaprt Franc Hofer in sta z njim pobegnili.

la. Z avtomobilom so nato vsi trije s silno brzi- no odrveli proti italijanski meji, zdirjali preko orožniških obmejnih postaj in zbežali iz države. Avstrija zahteva sedaj od italijanske vlade izročitev Hoferja. Zadeva ši ni urejena.

Tudi Švica je ogrožena od narodnega socializma. Na nemško-švicarski meji je prišlo do večjih incidentov, povzročenih po narodnih socialistih. Hitlerjanski napadalni oddelki vpadajo v Švicarsko ozemlje in preganjajo tamkaj razne osebe s pretvezami, da so žalile Hitlerja in smešile sedanji nemški režim. Ob meji se vršijo velika zborovanja, na katera vabijo tudi švicarsko prebivalstvo. Na zborovanjih izjavljajo, da bo narodni socializem kmalu preplaval vse kraje, kjer govore nemški jezik. Proti takemu nastopanju je vložila švicarska vlada v Berlinu protest.

Nemčija se mrzlično oborožuje. Nemška vlada posveča oborožitvi v zraku največjo pažnjo. V vseh nemških mestih se organizira obramba pred napadi iz zraka in sicer po navodilih vojaških oblasti. Stalno se vršijo velike vaje vojaških letal v zraku. Gradijo se prva zatočišča za civilno prebivalstvo v slučaju zračnih napadov. — Prvi uspeh nemškega fašizma je torej, da raste nezaupanje med narodi in bojazen pred novo svetovno vojno.

Kongres nemških hitlerjancev v Nürnbergu. Koncem avgusta se je začel veliki državni kongres narodne socialistične stranke, ki je trajal cel teden. Kongresu je prisostvovalo okoli 350.000 delegatov. V soboto zvečer je bila ogromna razsvetljava, kakršne svet še ni videl. Spustili so v zrak nad 25.000 raket. Hitlerja so sprejeli kot cesarja. Ob njegovem prihodu so zvonili v vseh cerkvah. Kongresu so polnoštevilno prisostvovali vsi inozemski poslanički.

Francoska meja ob Nemčiji je nepremagljiva. Nek francoski list poroča sledečo zanimivo vest o načinu utrditve francoske meje proti Nemcem: Cela meja je en sam trdnjavski pas, ki se vleče sto in sto kilometrov daleč. Pod zemljo so zrastle cela mesta, v katerih bodo lahko mesece in mesece živele cele armade. Ta mesta preprežajo v globini 100 metrov široke in lepo razsvetljene ceste in železnice, po katerih vozijo z veliko hitrostjo skoraj luksuzni vagoni. Tla so deloma betonirana, deloma jeklena. Do zemeljske površine segajo iz teh mest le maloštevilne kupole. Te kupole, med katerimi je najmanjša težka nad 36.000 kg, hranijo že danes topove vseh kalibrov. Na drugih nezaščitenih mestih so trdnjave zavarovane z mnogimi jarki, okoli katerih se tako nenadoma odpirajo prepadi, da jih tanki v napadu ne bodo mogli pravočasno opaziti. Ves trdnjavski pas je z ogrom-

nimi tehničnimi sredstvi zgrafen tako, da vanj sploh ne morejo vdreti strupeni plini. — Francoski predsednik je po pregledu obmejnih utrdb izjavil: Francozi smo in to hočemo ostati. Ne izzivamo nikogar, a odločeni smo, da branimo našo svobodo, pa naj pride karkoli. Naše meje so pripravljene na vsak udar.

Obroč okoli Nemčije. Francija in Rusija sta sklenili vojaško zvezo. K temu poroča nek angleški list: Franciji je uspelo, da za celo vrsto let odtrga sovjetsko Rusijo od Nemčije, ki ji je dosedaj služila kot opora v političnem in gospodarskem oziru. Francija je pridobila sovjetsko Rusijo tudi v vojaškem pogledu. Pred nekaj dnevi je predstavnik sovj. vlade v Parizu sklenil pogodbo z neko vojaško tvrdko za dobavo tankov in artilerjskih karoserij. V Moskvo potujejo sedaj vojaški strokovnjaki in svetovalci in bodo nadomestili Nemce, ki so dosedaj zavzemali te položaje pri moskovski vladi. Velika diplomatska borba se je s tem končala, zaključuje list, in Nemčija je danes kakor na predvečer svetovne vojne zopet obkrožena s sovražniki in popolnoma izolirana.

Pogodba brez boga.

Kadar preti nevarnost z neba in se vlije ploha, pokrijejo gobe zemljo. Nekaj podobnega je zdaj med evropskimi državami. Povsod vidijo nevarnost in zato cela ploha posvetovanj in nato sledečih gob — pogodb. Toliko dogovorov kot zdaj v par tednih, Evropa že sto let ni sklenila. Žalostno je samo to, da je teh „gob“ več črvivih kakor dobrih in da črvi naskočijo navidez tudi zdrave gobe takoj, kakor hitro posije nanje sonce.

Anglija ima strah pred Slovani, katerih zemlja meri največ v Evropi. Italija ne more prehraniti svojega naroda, zato gleda na sosedno Jugoslavijo. Francija se boji močne Nemčije, Nemčija pa silne Francije v družbi z Italijo.

Da si strah preženejo, so te države napravile sporazum, da bodo delale „mir“ v Evropi, seveda s skritimi mislijo: drugim v škodo, sebi v korist. Ni se jim šlo za pravico, ampak le za lasten dobrobit.

Dogovor je že parkrat odpovedal. Nemčija bi namreč rada malo Avstrijo dobila pod svojo oblast. Po radiu jo sramoti, nemški oblastniki kolnejo Avstrijce in delijo orožje med puntarje. Pa glej, vse štiri dogovorjene velesile nimajo moči, da bi priskočile mali državi na pomoč. Niti Anglež, niti Francoz, niti Italijan — se noče zameriti Nemčiji.

Rusija, ki jo ogroža velika lakota in ki se boji sosedov in nesosedov, sklepa pogodbe

s Poljsko, Romunijo, Jugoslavijo, Češko, Italijo in baltiškimi državami, da bi druga druge ne napadale z orožjem. To je takozvani vzhodni sporazum, ker se tiče v glavnem vzhodne Evrope. Tista Rusija, ki je zavrgla Boga, čuti njegovo roko v gladi, in da bi se rešila te žive roke, se meče v naročje ljudem. Kako nespametna misel! Ali bi ne bilo pametnejše: K Bogu nazaj in gladi ne bo več!

Francosi si prizadevajo za pogodbo med balkanskimi državami. Zato je prišel bivši francoski ministrski predsednik Heriot minule dni v bolgarsko Sofijo, da pridobi merodajne kroge za tak dovovor. Bolgarija pa pravi: Najprej me pustite k morju, potem se pogodim. — Grki in Turki povdarjajo: Bolgarije ne smemo pustiti do Egejskega morja. Odkritosrčnosti in ljubezni, nesebične ljubezni nikjer, Boga nikjer!

Ali morejo držati pogodbe, ki sklepajo brez Tištega, ki je sama in edina zvestoba? Nikdar ne! Kakor nam dokazuje svetovna zgodovina, se tak dogovor zlomi pri prvi priliki. Edino v Bogu zasidrana pogodba nudi jamstvo, da se bo držala. Druga nobena!

Zato bi morala biti srca državnikov napolnjena s Kristusovim duhom. Taki državniki bi ne mogli sklepati pogodb v korist sebi, a v škodo bližnjemu. D.

DOMAČE NOVICE

Žihpolje. (Cerkevni shod.) Prihodnjo nedeljo, to je dne 10. t. m. na takozvano „nemško nedeljo“ se vrši na Žihpoljah zadnji letošnji večji cerkveni shod s sledečim sporedom: Prva sv. maša je ob ½7. uri; ob 7. uri nemška pridiga in z blag. sv. maša; nato, ko pride procesija iz Kaple, še ena sv. maša. Ob 9. uri slovenska pridiga in slovesna sv. maša. Pop. ob četrta na tri pete Marijine litanije s sv. blagoslovom. Priložnost za sv. spoved na predvečer in v nedeljo od ½6. ure začenši.

Železna Kapla. (Naša cerkev.) Že par mesecev so popravljali in zidali našo skoroda razpadlo farno cerkev. Farani, posebno oni, ki ne gredo radi v cerkev, si — tako — so dejali — niso več upali k službi božji v strahu, da bi se na vsem lepem ne podrla. Velika zasluga našega č. g. župnika je, da smo se s pomočjo dobrosrčnih darovalcev korajžno lotili popraviljanja, da stoji danes naš farni božji hram prenovljen v čast Bogu in v ponos faranov. Na Malo Gospojnico, t. j. 8. t. m. se vrši blagoslovitev novopopravljenega cerkve in hkrati bo blagoslovljen tudi novovliti zvon, ki bo odslej zopet veselo budil in klical ljudstvo k molitvi v prenovljeno farno svetišče.

PODLISTEK

Solin.

Spisal K o v a č F r a n c.

Vročega popoldne meseca junija sem sedel v Solinu v Dioklecijanovi restavraciji pod vinsko trto, ki je blagvodejno odvrčala od mene tople sončne žarke ob četrtinki rujnega dalmatinca, katerega sem pil z vodo mešanega. Prost vsakdanjih opravkov, v popolnem brezdelju sem se počutil zadovoljnega. Slikovita okolica Solina je izredno prijazna, kakoršne v bližini Splita ni lahko najti — prava idila — in to je name tako vplivalo, da se me je polotila razkošna veselost. Pisal sem nekaj razglednic ter sanjaril o tem in onem. Sedeč ob kamnati, okrogli mizi sem motril mimoidoče dalmatinsko kmečko ljudstvo, prihajajoče iz Splita, kamor vozijo in nosijo prodajat zelenjavo in kuretino. Resne in sloke postave, zarjavela obličja in pozdravljajo: „Hvaljen Isus!“

Meni nasproti na drugi strani ceste zapazim vitek steber iz rudečkastega marmorja z novopopravljenim, lepim korintskim kapitelem — ostanek iz rimskih časov. Na daljnem izprehodu sem jih zapazil še celo vrsto, tudi nakaj dobro ohranjenih peristilov. Stari umetniki so imeli več umetniškega okusa za naravo kot sedanji: nobeden drugi slog grških stebrov bi se tako lepo ne mogel skladati s slikovito okolico, obdano od vseh strani amfiteatralno s polagoma vzpenjajočimi sle-

meni. Solin je kakor svet v minijaturi, ločen od vseh strani, le dohod k morju je prost. In kamor sem pogledal, v kotlinah, ob hišah, za vsakim starim zidovjem je nasajena vinska trta. In ob obeh straneh ceste stojijo hiše, ne moderno sezidane, ne v vrsti, temveč poljubno raztresene, prilagodene južnemu podnebj.

Ogledoval sem stare rimske stebre, ki stojijo tu že skoro dva tisoč let. Bili so priča burnih zgodovinskih dogodkov, videli so tu gospodariti Rimljane, Bizantince, Obre, Gote, Benečane, Turke itd. Kakor vihar pride in preide, taka je tudi usoda narodov, a ti častiljivi spomeniki nekdanjega sijaja so ostali.

Z zanimanjem sem se sprehajal po polagoma se dvigajoči cesti skozi Solin, nekdanji Ager Salonitanus, in na vsak korak sem nletel na nove zgodovinske znamenitosti. Tu vidim ogromne zidove, stare bazilike. Če si mislim posamezne zidove, ki so še ostali, stvorjene v celoto, je bila to cerkev precejšnjega obsega. Napis v več jezikih nam pove, da je bil v tej cerkvi kronan prvi hrvaški kralj Tomislav. In v sredi nekdanje bazilike in okrog ostalega zidovja bujno raste oljka in vinska trta, kot da narava sama hoče omiliti trpke utise spomina slavnega protoklosti. Zavijem na desno in pridem v nekdanji amfiteater. Rjojenje divjih zveri, besni kriki krvavim igram strastno vdane množice so nekoč odmevali, a sedaj je tu tihotno, arena, kjer so se nekoč gladijatorji s preziranjem smrti hlabro borili v zabavo množice, je polna razpadlega zidovja, med katerim bujno raste

grmovje, a zunaj ob zidovju pa poganjajo bujne oljke.

Pot me pelje še dalje v hrib in obstojim na razgledni točki ob rimski razvalini: vsedem se na kamen in uživam diven razgled. Pod menoj leži Solin v kotlini, obdan od hribov, nekdanji klasični in sedanji; rimske razvaline in sedanje, v južnem slogu sezidane hiše se skladajo v harmonično skupnost, očem ugodno, ker smo navajeni gledati mestne hiše v modernem, suhoparnem slogu, ena kot druga, brez izpremembe, brez slikovitosti, kar vpliva duhomorno. Solinska kotlina je odeta v bujno zelenje; lavor, smokve, vinska trta in oljke uspevajo tu. Rečica Zrmanja napaja pokrajino. Toda hribi, predgorje Dinarskih alp, ki obdajajo v krogu ta zeleni biser, so turbozni kameniti — resni Kras — poraščeni z redkim grmičevjem, in tam na strmih hribu, eno dobro uro hoda, ondi se dviga žugajoče nekdanja turška trdnjava Klis, grad silovitega obsega — sedaj v razvalinah, nam priča, da je vsa posvetna mogočnost minljiva. In ko sem opazoval te gole hribe in turobno pečovje, sem se spomnil zelene Koroške in njenih s temnimi gozdovi poraščeni gor in hribov. Vzhodno mi sončni Marjan zapira pogled na Split.

Narava je tu smehljajoča in daje južnim ljudem blagodejen izraz, ker so z njo bolj v zvezi kot ljudje v severnih pokrajinah. Uživajo blagoslov toplega sonca, ostro podnebnje, mraz, zima, vse to jim je nepoznano. Jasno nebo in tople, okrepčajoče noči milega podnebnja jih združijo z naravo in vplivajo na nji-

Št. Jakob v Rožu. (Zborovanje „domovinske fronte“.) V nedeljo, dne 6. avgusta je sklical šolski ravnatelj g. Pavlič v Frankovi gostilni veliko domovinsko zborovanje, za katero sta bila prijavljena govornika polkovnik Osler in poslovodja urada domovinske fronte Santner. Zborovanja se je udeležilo precejšnje število ljudi. Govornika sta v daljših izvajanjih naglašala pomen samostojne, svobodne Avstrije in navajala delo sedanje vlade v odpomoh krizi. Nato je bil sestavljen tudi odbor, za katerega načelnika je bil voljen ravnatelj Pavlič in ki si je nadel nalogo pridobivati člane za domovinsko fronto. Pri vsem tem je najzanimivejše to, da med pristaši Landbunda in celo socialdemokracije ni nikakega pravega zanimanja za tovrstno podporo državi in vladi. Čudimo se tudi pisatju celovških „Freie Stimmen“, katerim naše lojalno zadržanje nikakor ni po volji. Dobro bi storilo, če nam kedaj povedo, kako bi jim mi mogli sploh ustreči. Pred leti so nas dolžile veleizdaje in danes jim ne ugaja naša naglašena državotvornost. In naj so sicer brez skrbi, ker smemo danes računati na velikodušnost naše vlade glede naših pravic do narodnega obstoja.

Škocijan. Sezona je končana. Izpadla je ugodno. Večino tujcev so tvorili Dunajčani. Vsako nedeljo v juliju in avgustu so prišli v lepem številu k službi božji; imeli so tudi nemško pridigo. Prvega septembra je obiskal Klopini tudi francoski poslanik. — 24. t. m. na kvaterno nedeljo, imamo pri nas veliko cerkveno slavnost. Podobar Antonič iz Celovca je lepo in umetno popravil znameniti škocijanski križ — bridko martro, star 400 let, ki je eden najlepših gotskih umotvorov na celem Koroškem. Vsako kvaterno nedeljo prihaja ljudstvo od blizu in daleč ga častit. Zelo okusno je popravljen tudi oltar sv. križa. — Isti dan se bo blagoslovil tudi novi vodovod. Znani vrelec v župnijskem gozdu „na hruškalah“ bo napajal veliki vodovod, ki je namenjen za hotele in vile na zapadu in severu Klopinskega jezera in ki ima v tujsko-primetnem oziru za naš kraj velik pomen. Je tudi lepo jezero naše Klopinske, ki ima izmed vseh plavinskih jezer najtoplejšo vodo. Posebno ugodno je severno obrežje za kopanje, ker je jezero tod precej plitvo.

Marija na Zili. (Naši lovci.) V našem lovskem okolišu je padlo dosedaj že 21 srnjakov. Pa niso bili vsi enako lepi, težki in zdravi. Nekaj jih je bilo tudi pohabljenih, no tako pohabljenih, da so jih naši lovci kar na tihem ponoči spravili v Beljak. So bili nekateri, ki so imeli zlomljene rogove, drugi zopet obraščene z dlako. Bili so pa vsi najmanj „špisarji“.

hov značaj in mišljenje. Za nje narava nima sovražnih moči. Zato je umevno, da so si Rimljani in Grki predstavljali smrt kot smehljajočega mladeniča, ki utrujenega potnika uspava v sladek sen, dočim si severni narodi mislijo smrt kot mračnega kostenjaka.

Pod menoj sega dolg in ozek zaliv prav tja do Solina. Morje je tiho in mirno, do sem viharji ne segajo. Temnozeleno vodo in zapuščena okolica, obdana z zelenjem me živo spominja na alpska jezera. Obrežje je še zapuščeno kot nekdanj, ni še skaženo in pozidano z modernimi hoteli in kopališči, temnozeleno visoka in gosta trava raste tik do morja. In prav je tako. Tam kjer pristna narava še ni okužena od človeških rok, kjer se še ne vidijo sledovi človeške kulture, tam vlada še pristna naravna lepota in milina. Ako se v tako nedotaknjeno kraljestvo ugnezdi človek, ki ne išče naravnih krasot, temveč samo kratkočasje, zabavo in šport, tisti uniči dostojanstvo nepokvarjene pokrajinske lepote. Ravno zato se mi je zdel solinski zaliv tako ljub in mikaven, ker je dosedaj še neoskrunjen od kulture. Vsaka, okolici še tako prilagodena stavba bi pokvarila celoten utis.

V take misli zatopljen sem sedel dolgo časa na kamenu poleg rimskih razvalin. Sonce se je bližalo zatonu in zlati prameni so se v ravnih črtah svetlikali v lahno valujočem morju. Odšel sem v Solin in v Dioklecijanovi restavraciji zopet izpil četrt vina ter se nato z avtom peljal nazaj v Split.

— Letos nosijo zastavo trdaniški lovci, to pa se nam zdi, samo zato, ker se je baje najboljši strelec, Nant po imenu, preselil v spodnji kraj naše fare. Ta jim je zares delal težave. V hudi zimi so krmili srnjake naši, streljal jih je pa on. No, hvala Bogu, ni ga več. Največ pregla-vic dela našim lovcom vprašanje, ali naj bi streljali z šibrami ali s krogliami. Krogelj menda v zgornjem delu fare zelo primanjkuje, pa nevarne so, pravijo, da lahko ustreliš človeka na vrhu Dobrača. V časih se najde lovec, ki ne ve, kako bi ustreljenega srnjaka trančiral, ali po mesarsko, ali naj bi postopal po lovskih zakonih, ki se jih z velikim navdušenjem učijo. No, z izkušnjo pride vse. Ker je pa dovoljeno ustreliti samo določeno število srnjakov, se morajo pač sedaj zadovoljiti z lovom na veverice in jerebice. Srnjaki se po domačem pogovarjajo, kajti dobro vedo, da velja za turdaniške lovce srnjaška kontumaca. Kljub temu so le-ti enotno sklenili: Če bomo naleteli na kakega srnjaka — bolnika — ga naskočimo. Toliko o naših lovcih, pozdravljamo jih z lovskim pozdravom in jim želimo pri tem delu in sklepanju prav obilo uspeha in vzajemnosti.

Sele. (Razno.) Mala selska elektrarna je prešla v roke domačina g. Ludovika Užnik-a, p. d. Gregčevega. Ta je bil nekaj let v Ameriki in je sedaj s prihranki kupil od g. Renka to malo podjetje. Elektrarna je letos prav dobro obratovala, a seveda jo bo treba solidneje preurediti. Želimo novemu posestniku podjetnosti in sreče, da bo z elektriko zadovoljen on in odjemalci. — Z delom v gozdovih so pridni lesni delavci deloma že končali, drugim pa gre h koncu. Sekalo se je letos manj kakor prejšna leta, zato je bilo premalo dela in število brezposelnih že začena rasti. — Vojaške strelne vaje se minule in mirneje je postalo na vasi. Došla pa je še ena stotnija, ki ima v Košuti plezalne vaje. — Letoviščari so že začeli odhajati. Dopadlo se jim je pri nas in pravijo, da drugo leto zopet pridejo. Dosti pa prihaja še izletnikov na planino. Avto je mnogokrat polno zaseden. Tako ima tudi naš tujski-prometni postrežček (nekateri mu pravijo: tujsko-prometni ravnatelj) Aleš Wirt dosti posla med avto-postajo in planino.

Št. Jakob v Rožu. (Smrt.) V torek, dne 5. t. m. smo pokopali moža naših vrst Mihaela Halegger, pd. Kobintarja v Srejah. Pred tednom je bil šel v gozd sekati drva, po nesreči mu je padlo deblo na nogo in mu jo zmečkalo. Prepeljali so ga v celovško bolnišnico, kjer so mu nogo odvezli. A s tem mu žal življenja niso mogli več rešiti, umrl je na zastrupljenju krvi. V nedeljo so ga nato prepeljali domov. Kako spoštovan in priljubljen je bil med vsemi domačini, je pokazala številna udeležba na njegovi zadnji poti. Požarna bramba je svojemu agilnemu članu izkazala čast s korporativnim številom udeležbe in svojo godbo. Č. dekan so se v lepih in pretresljivih besedah ločili od rajnega in govorili besede tolažbe zaostalim. Rajni Kobintar je bil veren mož in zaveden narodnjak in zato ga je čislalo vse, sosedje so cenili njegovo gospodarsko podjetnost in vsestransko postrežljivost. Z njim je izgubila vrsta naših mož člana najlepših moških let. Težko prizadeti Kobintarjevi družini in posebno njegovi blagi ženi izrekamo svoje najiskrenejše sožalje. N. p. v. m.

Drobiž: O priliki bivanja majorja Fey-a v Celovcu so na več mestih eksplodirali napirnatni topiči. Obenem je bila državna cesta, koder se je vozil, ponekod preslikana s klukastimi križi in posejana z letaki protivladne vsebine. — Glasovno poročila dež. finančne direkcije se izjave o kmetijskem dohodku še lahko vlagajo do 10. septembra, pri pristojnih okrajnih davkarijah. — V Celovec je minulo sredo došel iz Gradca s kolesom nek mož, ki je od tod nastopil po svetu rajžo po rokah. Na potovanje se je podal preko Beljaka. Do svojevrstnega sklepa ga je pritirala brezposelnost. — Med zavarovalnico za koroške nastavljenice in njenimi zdravniki je prišlo do brezpogodbenega stanja, nesoglasje traja do danes, seveda na škodo in račun nastavljenec, ki plačujejo prispevke. — 5. septembra so izšli na Dunaju novci 2 šilinga, ki nosijo sliko dr. Seipla. — Bivši španski kralj Alfonz se je na potovanju skozi deželo ustavil v Zgornjih Delah pri Vrbskem jezeru in si ogledal tamošnje golf-igrišče.

— Pod Košuto so odkrili vojaki spominsko ploščo ponesrečenemu korporalu Pohlju. — Steklar Janez Kues iz Beljaka je osumljen rop-a in je bil zato aretiran. V Št. Pavlu pri Zili je umrl Jurij Blüml, oče vodje slov. Karitassekretarijata č. dr. Blümla. Rajni je bil prava in žilava zilska korenina, veren in zaveden mož. Naj počiva v miru, zaostalim naše iskreno sožalje! — V pliberški kavarni Vogel je prišlo do pretepa med nekim pomožnim policistom in narodnim socialistom. Policist je odnesel trikrat zlomljeno nogo, napadalce je romal v ječo.

NAŠA PROSVETA

V novo prosvetno sezono.

Jesen trka na vrata. Z zadovoljstvom se obračamo po uspehih vigrednega in poletnega dela na naših kmetijah in si govorimo: naše delo je bilo blagoslvjeno z obilnim sadom, mati-zemlja nam je ostala zvesta in je naš trud in znoj bogato obdarila. Dala nam je dovolj našega vsakdanjega kruha kot mati velikodušno odpuščajoč vso našo nevoljo in nezvestobo.

Jesen trka na vrata in napoveduje pričetek naše prosvetne sezone, pričetek novega razmaha naših mladih vrst. Treba nam bo sedaj vzeti v roke drug plug, brano, in motiko in obdelovati našo prosvetno njivo, da bo vzklilo klasje tudi na tej njivi ter rodilo obilo hrane našim mladim srcem in dušam.

„Duhovno in duševno razgibana mladina je tudi znanprej prvi cilj našega prosvetnega delovanja“, govori uvodna okrožnica osrednjega prosvetnega odbora v letošnji prosvetno sezono. „Nikakor pa nočemo pri tem zane-marjati tudi strokovno-izobraževalnega dela“ pravi okrožnica naprej in omenja potrebo skrbi za jezikovno, pevsko, gospodarsko in gospodinjsko izobrazbo.

Tako vstaja slika današnjega našega prosvetnega stanja in smernice nadaljnega našega prosvetnega razvoja. V prvo hočemo razgibanih fantovskih in dekliških vrst, močne stanovske zavesti, mladih src in polnih duš. Da bodo fantje kot mladi hrasti rastle v mo-gočno drevo lastne osebnosti in da bodo naša dekleta kot rože na vrtu razvijale vso lepoto svojega deklištva. Najprej hočemo celih fantov in deklet, iz katerih oči bo sijala vsa sila našega narodnega zdravja. Zato hočemo v letošnji sezoni predvsem poglobiti in utrditi stanovsko zavest, poglobiti in utrditi v prvi

vrsti po najtesnejši vezi z našim verskim življenjem, da bo iz božjega življenja pognala zdrava korenina in se razvijala v zdravo rastlino. Zato hočemo v letošnji prosvetni sezoni podvojiti svojo težnjo po fantovskih in deklis-kih sestankih, po dobrem stanovskem gibanju. Najprej hočemo pravih fantov in deklet od fare!

Močna mladinska stanovska zavest sama teži po vsestranski, splošni izpopolnitvi. Koder so naše mladinske vrste že razgibane, same si tam udinjajo pesem in knjigo in igro, same čutijo skrivnostno vez med seboj in božjo naravo okoli sebe. Koder že živi zdravo fantovsko in deklisko življenje, ni treba nikakega posebnega povdarjanja discipline pri igralnih ali pevskih vajah, na treba nikakega posebnega opozarjanja na lepo knjigo in dober list. In koder že živi naša pesem, se uprizarja naša igra in se posega po naši knjigi, tam je zemlja dobra in rodovitna in pričakuje le dobrih oračev in sejancev.

Naša skupna želja je, da vzklije zdravo prosvetno življenje na vsej naši prostani, rodovitni njivi od Brda do Pliberka. In to bodi naša prva in poglobitna skrb v novi prosvetni sezoni.

Pevski tečaji po dolinah. V naš pevski pokret je bilo treba smoternosti in organizacije. Zato je Slovenska krščansko-socialna zveza priredila v avgustu tri dnevne tečaje po naših dolinah, katere je vodil znan pevski strokovnjak. Vodja tečajev je imel več teoretično praktičnih referatov, ki so se nanašali na razne panoge pevske umetnosti. Praktična plat tečaja so bile pevske vaje. Udeleženci so se namreč strnili v moški zbor, vsi glasovi so bili primerno zastopani na vsakem teh tečajev in so pod vodstvom voditelja tečaja naštudirali kakih 12 pesmi. Izkazalo se je, da so udeleženci zlasti od pevskih vaj imeli dosti koristi in je uspeh vidno rastele od pesmi do pesmi, od vaje do vaje. Udeleženci so se med tečajem dobro spoznali in zblížali v tovariški vzajemnosti in slednjič pred razhodom sklenili, da se prihodnje leto zberoh podobnemu tečaju. Poleg strokovnega je važen tudi organizatorični uspeh teh tečajev. Ob koncu vsakega tečaja so se namreč vršili prosti razgovori o delu v prihodnosti in so bila za vse tri doline ustanovljena pevska okrožja in sicer za šmohorski in beljaški okraj, za celovski okraj in za Podjuno. Obenem so bili izvoljeni tudi okrožni odbori. Osrednjemu prosvetnemu odboru pa je dodeljen poseben pevski referent, ki bo skrbel, da bo šlo delo smoterno in gladko naprej. Bodočnost naj dokaže, da je bilo vsejano zdravo seme v rodovitno zemljo!

GOSPODARSKI VESTNIK

Gospodarski tečaji.

(Konec.)

Gospodarskih šol le malokateri more posečati, ker mnogim nedostaje denarnih sredstev in tudi ni časa zanje. Nemške kmetijske šole imajo še eno drugo senčno stran, da se v njih poučuje delno v mnogim nerazumljivi nemščini. Vse te nedostatke pa bi premostili s prirejanjem gospodarskih tečajev. Zajeli bi lahko večje število mladih posestnikov in kmetskih fantov, učiteljev zanje bi dobili v naših kmetijsko-strokovnih učnih močeh, v absolventih kmetijskih šol in v vzornih gospodarjih. Nedvomno je, da bi se tako tečaji, dobro vodeni, priljubili enako, kot so se priljubili gospodarski tečaji med našim ženstvom. Organizacijo takih tečajev nam olajšuje dejstvo, da so nam volitve v kmetijsko zbornico ustvarile našo Kmečko zvezo. Ja, nastane celo vprašanje, če ne bi bilo umestno, da bi vzeli vprašanje strokovne kmetijske naobrazbe popolnoma samostojno v svoje roke tako, da bi tem tečajem naši — ali vsaj v večini naši

— krajni in okrajni kmetijski odbori stali popolnoma ob strani. Prirejanje strokovnih tečajev, n. pr. za svinjerejo, sadjarstvo i. dr., ki se med nami vedno bolj udomačujejo, bi pri tem lahko ostalo popolnoma nemoteno. Domača beseda naših tečajev pa bi vsekakor segala globlje v srce, domači govorniki bi še z večjo ljubeznijo govorili do svojih ljudi. To bi vzbudilo zaupanje do voditeljev in uspehi tečajev bi lahko ostal trajen.

Bodi v teh besedah samo pobuda za nadaljno razmišljanje o tem in dobro bo, če se k temu perečemu vprašanju kmetijske naobrazbe oglasijo še drugi člani Kmečke zveze. Njeno nujnost občutimo mi vsi, pota do nje so različna in treba bo sedaj najti ono, ki je najbolj ekonomska in tudi najuspešnejša. In ne bomo smeli pri tem prezreti one usodne napake, ki se v kmetijskem šolanju vedno spet ponavlja. Gospodarstva samega zase ni in je le kos življenja, ki pa se ne da deliti v panoge. Tako tudi ni prave kmetijske naobrazbe, če bi hotela prezreti ostala življenska vprašanja. In ni prave Kmečke zveze, če bi prezrla svoje navezanosti do ostalih naših narodnih organizacij. Zato bo dobro, da slišimo mnenja tudi iz drugih vrst, da bo tako že vnaprej zajamčen pravi uspeh.

Zasedanje kmetijske zbornice dne 1. septembra. Uvodno je skušal prezident Supersberg braniti vabilo nar. soc. svetnikov k zasedanju, proti čemur pa je ugovarjal vladni zastopnik dvorni svetnik Ritter. Nato sta nar. soc. zastopnika zapustila dvorano. Prezident je podal izčrpno poročilo o gospodarskem položaju, kateremu je sledil razgovor. Č. svetnik Poljanec je stavil vprašanje, kako je s svoječasnim predlogom zastopnikov „Kmečke zveze“ glede prodaje podjunskega krompirja. Zastopniki „Kmečke zveze“ so nato še vložili dva druga predloga v interesu južnokoroškega gospodarstva in sicer: 1. **Kmetijska zbornica naj zastavi svoje sile, da zvezna vlada dovoli odlog plačevanja davkov in obresti v kmetijstvu.** in 2. **Kmetijska zbornica naj sklene, da se zvišajo subvencije in premije za nakup in vzdrževanje bikov v slovenskem delu dežele.** — Sledili so še predlogi drugih zastopnikov in pogovor o živinsko-prometnem zakonu. (Izčrpno poročilo prinesemo vsled njegove važnosti v eni prihodnjih števil. Op. ured.) — Zasedanje je trajalo pet ur.

Kako se naj krmi v jesenski čas. Glavno krmo goveje živine in prašičev naj tvorijo sedaj po možnosti še vedno zelena krmila in dobra paša. Kdor pa je prisiljen začeti krmiti živino s senom, naj pazi, da le polagoma preide k delnemu ali popolnemu suhemu krmiljenju. V zeleni krmi je le malo beljakovin, zato bi bil nagel prehod lahko nevaren. Kdor sedaj krmi samo z zeleno koruzo, naj poklada živini še močno krmilo, v katerem je obilo beljakovin, n. pr. v domačih otrobih ali oljnatih tropinah. Dobro je tudi, če se meša med zeleno koruzo domačo deteljo ali lucerno, v kateri je obilo beljakovin, če je pokošena pred ali v cvetenju.

Na kmetijski šoli na Grmu se prične novo šolsko leto začetkom novembra. Šola ima dva oddelka: letno šolo in zimsko šolo. Prva traja eno leto, druga pa dve zimi po pet mesecev in sicer bo prihodnjo zimo prvi tečaj, drugo pa drugi. Sprejemajo se pridni, dovolj nadarjeni sinovi kmečkih starišev, ki ostanejo po končanem šolanju na kmetiji. Svojeročno spisane prošnje za obe šoli je poslati ravnateljstvu kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu do 15. septembra.

Kmetijska zbornica oddaja sadna drevesca za jesensko saditev po znižani ceni in sicer za jabolka (komad) 2.50, hruške 3.—, črešnje 2.50, slive, češplje 2.50, aprikoze 4.—, orehi 4.—, marelice 3.— šil. Oddaja jih proti gotovini ali po povzetju.

Celovski trg minulega tedna: Pšenica 30—32, rž 19—20, ječmen 13—15, oves 15—16, koruza 14—19, leča 0.80—1.00, fižol 0.80—1.00, krompir 14—18, seno 6.00—7.00, kisló 5.00, slama 5.00, zelje 40—50, goveja mast 5.00—6.00, sirovo maslo 3.60—5.20, prekajena slanina

4.00, svinjska mast 2.40—2.80, sladka smetana 2.40—4.00, mleko 36—40, jajca 10—12, kokoši 3.00—4.00, race 4.00—5.00, 30 cm trda drva 44.50—5.50, mehka 3.00—4.50.

Zasebni dunajski kliring: Dinar 11.56, marka 216.03, lira 47.65, dolar 632.36, češka krona 25.33 šilingov za 100 enot tuje valute.

RAZNE VESTI

Čebele so napadle vas. Nenavaden napad je doživela te dni neka vas pri Tyrnavi na Čehoslovaškem. Nekí kočijaž je vozil s parom konj proti vasi, ko je navalil na vprego roj čebel iz panjev nekega gozdarja; roju so sledili še drugi roji. Konja sta se spustila v divji beg, čebele so sledile vozu do vasi, kjer so se vrgle na vse, kar je bilo v vasi živega. Niti eno bitje v vasi ni ostalo neopikano. Kmetje so naposled zažgali slamnate kupe po ulicah in s sodelovanjem vaške brizgalnice so neprijetne muhe pregnali. Dogodek je zahteval tudi človeško življenje. Splašena konja sta voznika zadela tako nesrečno, da je pozneje umrl.

Nova Marconijeva iznajdba. Marconi je pred mesecem izjavil časnikarjem, da je iznašel nov telefon. Nadomestil je žični telefon z brezžičnim in že ponovno telefoniral brez žice na daljave po več sto kilometrov. Ta brezžični telefon se sliši mnogo čisteje in jasneje kakor sedanji telefon. Izum je velikega pomena tudi zato, ker bo v doglednem času silno pocenil telefonske naprave. Marconi je še izjavil, da bo kmalu lahko vsakdo imel žepni telefon ter se lahko pogovarjal s poljubnimi osebami v poljubnih krajih.

Električna žepna ura. Po 12 letnem trudu se je nekemu ženevskemu urarju posrečilo, da je napravil električno žepno uro, katero goni akumulator, ki se da vedno lahko znova napolniti. Čeprav ima ura poleg koles v sebi še akumulator, ni po velikosti nič večja od navadnih malih žepnih ur.

Kako so se vozili pred sto leti. Predhodnik današnjega avtomobila je bilo parno vozilo, čigar sestava je dala pred 100 leti mnogo posla številnim tehnikom. V omenjenem vozilu so morali v velikem kotlu vedno voziti seboj vrelo vodo, katere para je bila pred iznajdbo sedanjega eksplozivnega motorja edina gonilna sila.

Krave z očali. V severni Rusiji so začeli delati zanimive poizkuse z naočniki pri govedih. Izkušnja je namreč pokazala da vsako leto pozimi zaide veliko številu govedih, ker ne morejo kljubovati vetru, ki jim piha v oči. Naočniki pa ščitijo govedo in mu omogočajo, da ostane v bližini čred, ki ostanejo tudi čez zimo na prostem. Izkušnja je pokazala, da se krave navadijo na naočnike ravno tako kakor konji. S časoma sploh ne občutijo, da nosijo naočnike. Naočniki ščitijo govedo tudi pred snežno slepoto, ki se na severu rada pojavlja in povzroči pri govedih dostikrat velike izgube, ker si živali ne znajo pomagati.

V skoro 3500 letih samo 258 let miru. Komisija za mednarodno pravo je izdelala statistiko o tem, koliko let je bilo vojne v razdobju zadnjih treh tisoč let. Od 3421 let je vladala vojna 3153 let in samo 258 let je bil mir. V istem času je bilo sklenjenih nad 8000 mirovnih pogodb, od katerih povprečno nobena ni držala več kot dve leti. — Za človeštvo in njegovo kulturo to vsekakor ni razveseljivo dejstvo.

Najmanjši poštni urad ni kje na neznatni točki zemeljske oble, marveč na odprtem morju. Na Mageljensovi cesti med južno-ameriško celino in Ognjeno zemljo je na nekí samotni čeri, ki štrli iz morja, pritrjena puščica, ki plava na vodi. Ladje ki vozijo mimo, spuste v morje čoln, da poberejo iz puščice pisma, ki jih prinesejo tja tamošnji mornarji ali druge ladje, in jih odpravijo dalje. Ta najmanjša pošta na svetu je pod pokroviteljstvom mornaric vsega sveta. Obenem je seveda tudi najcenejša.

Lepa hišica naprodaj. v Štebnu pri Beljaku, p. d. pri Celnjaku. Ima 4 sobe, kuhinjo, posebej gospodarsko poslopje, 1 oral sadonosnika, blizu Baškega jezera, lepa lega, krasen razgled, železniška postaja. Vprašati v gostilni Graber v Štebnu, pošta: Mallestig. 116